

Ἐμπρός, ἔμπρός, ἄς ἐργασθῶν αἱ χεῖρες καθενός...
πλαταία θέλω νὰ γενῆ ὁ δρόμος ὁ στενός,
μὰ θέλω τρῖς πλατύτεροι νὰ γίνων κ' αἱ πλαταῖαι
καὶ νὰ φροντῶσιν ἕξαρνα πυκναὶ δεινροφυτεῖαι,
πλατὸ νὰ γίνῃ τὸ στενὸν καὶ τὸ πλατὸ πλατύτερον,
καὶ μὴ μὰς λέγουν ἄχυρον πῶς τρώγομεν καὶ πίτερον.
Ἐμπρός, ἐξωραξάτε τὸ πᾶν μετὰ σουδῆ...
ὦ Ἀυτοκράτωρ Γερμανέ, ἔλθε νὰ μὰς ἰδῆς.
Ἰβού!... ἀπεκαθάραμεν τοὺς πρὸ αἰώνων ρύπους
καὶ νῦν ἴδῃ τοὺς κρημαστοὺς τῆς Βαβυλώνης κήπους,
καὶ ἀηδόνων ἄκουσε τοσαύτας συναυλίας,
καὶ πέτησε εἰς γῆν χρυσῆν, εἰς γῆν ἐπαγγελίας.

Τὰ πάντα τοῦ Φιλήμονος τὴν εὐκλειαν λαλοῦν
καὶ ὅπου κόπροι φαίνονται κ' αὐταὶ μοσχοβολοῦν.
Ἵστης νέας Ἰερουσαλὴμ τὸ δοξασμένον χῶμα
τὸ πᾶν ἀρωματίζεται, μοσχοβολᾷ κ' ἡ βροχία,
καὶ οἱ ἀπόπαιτοι τοῦ Χάρν μὲ τὸ ἤλεκτρικὸν
ταχέως κορματῆρια θὰ γίνων γυναικῶν.

Εἰς τὰ ταμῆν πρόσελθε καὶ σὺ τὰ ἱερὰ
νὰ ἴδῃς ἀριστουργήματα καὶ δοξα μὴά φορά.
Νὰ μεγαλεῖα γνήσια, σωστά καὶ ἀληθῆ...
ἔλθε καὶ ἴστην Ἀκρόπολιν τραπέζι νὰ σοῦ στρώσω,
καὶ ἂν ὁ ἄνθρωπος πίστωσιν εἰς τοῦτο ἀρνηθῆ,
ἀναλαμπῶσα μόνος μου ἐγὼ νὰ τὸ πληρώσω.

Κάτος νὰ φῆς, κάτος νὰ πῆς, κάτος νὰ τραγουδήσῃς,
κάτος ἄερα καθαρὸν καὶ σὺ νὰ καθουρίσῃς.
Ἄνάγκη τὸ συμπόσιον νὰ γίνῃ ὅπως ὅπως
κ' ἂν πρέπει νὰ ξεπατωθῇ ὁ ἄνθρωπος καὶ ὁ τόπος,
διότι, ἂν ματαιωθῇ, ἀλλοίμονον σ' ἑμένα,
τὰ τόσα μου τραχάματα πηγαίνου' στὰ χαμένα.

Ἰδέτα... παρακάθημαι ὡς μέγας καὶ πολὺς
μὲ τόσους Ἀυτοκράτορας, μὲ τόσους Βασιλεῖς.
Καθὼς ὁ μέγας Περικλῆς Ὀλύμπιος θὰ γίνω...
τί τυχὴ ἀπροσδόκητος καὶ πόσαι συγκινήσεις!...
ὕπερ τοῦ Ἀυτοκράτορος τῶν Γερμανῶν προπίνω
καὶ πολυγλώσσους καὶ στρυφνὰς παρλάρω προσφωνήσεις.

Ἡ δοξα μου μεσουρανεῖ, ἀνέρχομαι εἰς ὕψη...
ὦ Ἀυτοκράτωρ βάστα με, διότι θὰ μοῦ στρέψῃ.
Ψυχὴ μεγαλεπήβολος, μὴν πάλλῃς καὶ σικρῆς,
κρατεῖτε τὸ καρπὸν μου κ' οἱ ἄσκατοι κ' οἱ πρῶτοι,
καθόσον εἶναι κίνδυνος μετὰ τὰς ἐσρατὰς
μὴν πέσω εἰς τὰ δίκτυα κ' ἐγὼ τὸ Τσιριγῶτη.

Ἰβού!... Μονάρχαι κραταῖοι τὸν ἄνθρωπον τιμοῦν
καὶ δικεφάλους ἀτούς ἴσθ' ὅτι στίβος μου κρημον.
Θεὸς μου τί παράστημα!... δι' ὄνομα Κυρίου
ὁ Ἀυτοκράτωρ ἄς ἔλθῃ καὶ πρὶν τοῦ Ὀκτωβρίου,
κ' ἡ σήμερον ἡ ἀριον οἱ γάμοι ἄς γενούν,
διότι ὁ καλλωπιστὸς μου ἐστραφεῖ τὸν νοῦν.

Ἄνάγκη τὸ συμπόσιον νὰ γίνῃ ἐσπευσμένως
καὶ χιλιάδας ἑκατὸν ὁ ἄνθρωπος ἄς σκορπίσῃ,
διότι μόνον δι' αὐτοῦ θὰ δοξασθῇ τὸ γένος
κ' αὐτὸ ἴσθ' Ἀυτοκράτορος τὰ μάτια θὰ κτυπήσῃ.
Ἐμπρός, ἔμπρός, ἐργάσασθε... κανεῖς καιρὸν μὴ χάνῃ...
ὁ Ἀυτοκράτωρ ἐβῆσας, ὁ Ἀυτοκράτωρ φθάνει.

(Ἐνθ' αὐτὰ μονολογεῖ, τὴν ῥάβδον ἐπιστήων,
καὶ ὄνειρεται ἐσταυρὸς ἀπ' ὄλας τὰς Δυνάμεις,
ὁ Γουλιέλμος ὡς σκιά φανεῖς ἐκεῖ πλησίον
τοῦ δίδει τὸ παράστημα τῆς Ἀνοικτῆς Παλμῆς).

Καὶ ὀλίγαι ποιμαίαι.

μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Γιῶτα Ζερβὸς Κανουῆγοι, νέα μυθιστορία...
εἰς ταύτην δεξ' κακοῦργων αἰμοχαρῶν σωρεία,
ποῦ ὁ καθένας τρέμει κ' ἰλιγγᾷ καὶ πάλαι...
ἴστην Κέρκυρα ἐβῆκε τόπος τοῦ Νι Πετοῦλη.

Τοῦ πρώτου Πρακτορείου ὀλίγας καταχρήσεις,
ποῦ καὶ καιρὸ ἰβρόθῃ μὲ ὀλιανὸς αἰσίου,
τὰς ἀναρὰ ἀμέως, χωρὶς παρατηρήσεις...
συρβαίνου τὰ τοιαῦτα καὶ εἰς τοὺς Παρισίους.

Τὰ μέγα τοῦ πολέτου Ἐγκυκλοπαιδικόν,
μὲ ἄλλους λόγους ἴσθ' τοῦ νέου Λεζικόν,
καὶ ἄλλα πάλιν τὸυχὴ ἐξέδωσαν ἐσχάτως,
καὶ γίνεται μεγάλη ἐξέδωσις ἴσθ' κράτος.

Ἄλλὰ καὶ τοῦ Καμπούρογλου τῆς νέας ἱστορίας,
ποῦ ἐποχὰς τῶν Ἀθηῶν ἐξιστορεῖ μυρία,
νεώτερα φυλλάδια ἐβῆσαν κατ' αὐτάς,
καὶ οὐκ ὀλίγους ἀποκτὰ κ' αὐτῆ συνδρομητῆς.

Τοῦ Κόκκου τὰ Ποιήματα πρὸς πέντε φράγκα μόνον
μετὰ πολλῆς κομψότητος καὶ γλαφυρῶν εἰκόνων,
πρωτεύοντα εἰς καλλονὴν καὶ εἰς φιλοκαλίαν
κ' ἐσθ' ὅτε εἰς ἀρμονίαν καὶ μέτρον ποιμαίαν.
Τοῦ Κόκκου τὰ Ποιήματα... ζῶθ', χαρὰ καὶ γέλως,
καὶ ἀλά ὄνα, ντούς, τρέ, προτοῦ νὰ πάρουν τέλος.

Ἄ Ῥωμῆος γνωστὸν ὄς κάνα — πὸς ἴσθ' ὁσπῆτι μου ἀνέθῃ
ἴστην Νάπολιν ἀπάνω — κ' ἀπὸ τοῦδε συνορθεῖ,
μὲ ξενοδοχεῖον Ξόδη — δεῖ' ἴσθ' ὁσπῆτι μου ἴσθ' ἴσθ'.

μὲ Χρῆσιον, μὲ μὴά μάνδρα, — μὲ μὴγάλ' οἰκοδομή,
καὶ μὴά χῆρα δίχως ἄνδρα. — πούταν ἄλλοτε μομψῆ.